

Lovforslag nr. L 42. Fremsat den 21. oktober 1980 af arbejdsministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.

(Regulering af arbejdsløshedsgælder og efterløn, feriedagpengeordning, forhøjelse af ventetiden for ret til dagpenge, smidiggørelse af arbejdsformidlingen, arbejdsgiverbetaling m.v.)

§ 1

I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 373 af 15. august 1980, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 1, indsættes efter 3. pkt.:

»Den endelige fordeling af bevillingerne på de enkelte arbejdsformidlingskontorer sker i overensstemmelse med de på den vedtagne finanslov optagne bevillinger.«

2. § 11, stk. 2 og 3, affattes således:

»Stk. 2. Udgifterne til oprettelse og drift af arbejdsformidlingskontorerne fordeles med 3/4 til staten og uden for Københavnsområdet med 1/4 til den amtskommune, hvori kontoret er beliggende. I Københavnsområdet fordeles den kommunale andel på 1/4 mellem Københavns amtskommune, Københavns og Frederiksberg kommuner efter de folketal, der foreligger oplyst ved begyndelsen af det finansår, hvor udgifterne afholdes.

Stk. 3. De løbende udgifter til arbejdsformidlingskontorerne oprettelse og drift afholdes af staten. Den i stk. 2 nævnte kommunale andel opkræves månedsvis på grundlag af det senest udarbejdede månedsregnskab. Endelig afregning finder sted i forbindelse med den regnskabsmæssige årsafslutning.«

3. § 11, stk. 4 og 5, ophæves.

4. I § 46, stk. 2, 1. pkt., ændres »1. januar og 1. juli« til: »1. april og 1. oktober«.

5. § 46, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

6. § 47 affattes således:

»§ 47. Dagpengene kan højst fastsættes til et beløb, der for en uge svarer til 90 pct. af beregningsgrundlaget, jfr. stk. 2-4. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 2. Beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb udgør 1.767 kr. om ugen.

Stk. 3. Den 1. april og 1. oktober pristalsreguleres beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb på grundlag af reguleringspristallet for henholdsvis nærmest forudgående januar måned og juli måned. Reguleringen sker for hver fulde 3 points udsving ud over 100, for de første 3 points med 24 kr. om ugen og derefter med 36 kr. om ugen.

Stk. 4. Beregningsgrundlaget efter stk. 2 reguleres tillige procentvis hver 1. oktober på grundlag af forskellen i procent med to decimaler mellem den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste for arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i det nærmeste forudgående januar kvartal og timefortjenesten i januar kvartal 1980. I

timefortjenesten medtages hverken dyrtidstil- læg, der er givet efter januar kvartal 1980, eller andre tillæg.«

7. I § 51, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Ændringer i kraft af pristalsreguleringen får virkning for dagpengene fra den 1. april eller 1. oktober, der følger efter ændringerne af fagets arbejdsfortjeneste.«

8. I § 51, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Ændringer af den mindste arbejdsfortje- neste får virkning for dagpengene fra den 1. april eller 1. oktober, der følger efter ændrin- gerne.«

9. § 53, stk. 1, affattes således:

»Ret til dagpenge opnås efter 1 års med- lemskab af en anerkendt arbejdsløshedskas- se.«

10. § 53, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

11. I § 54 ændres »umiddelbart« til: »1 må- ned«.

12. I § 57, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »som er ledigt«: », jfr. dog kapitel 11 b.«.

13. § 57, stk. 1, 2. og 3. pkt., ophæves.

14. I § 57, stk. 4, 2. pkt., udgår: »- bortset fra ferie -«.

15. I § 63, stk. 3, 1. pkt., udgår:

»når der på det sted, hvor arbejdet skal udføres, er behov for overførsel af arbejds- kraft fra andre fagområder,«.

16. Efter kapitel 11 a indsættes:

»Kapitel 11 b. Feriedagpenge.

§ 75 h. Et medlem, der ikke har optjent fuld ret til ferie med feriegødtgørelse eller løn, kan ved afholdelse af ferie få udbetalt feriedagpenge i det resterende antal ferieda- ge, hvis medlemmet enten er i et arbejdsfor- hold som lønmodtager eller er ledigt. Det er en betingelse for udbetaling af feriedagpen- ge, at medlemmet ville have dagpengeret i tilfælde af ledighed i de pågældende dage.

Stk. 2. Et medlem, hvis dagpengeret først indtræder efter ferieperiodens udløb den 30.

september, kan dog højst få 12 dages ferie med feriedagpenge i det pågældende ferieår.

Stk. 3. Et medlem, der får ret til dagpenge efter § 54 i perioden fra 1. januar til ferieå- rets begyndelse, har ikke ret til feriedagpenge i det ferieår, hvor dagpengeretten opnås.

Stk. 4. Nærmere regler om feriedagpenge, herunder om beregningen af feriedagpengene og lediges underretning til arbejdsformidlin- gen om tidspunktet for feriens afholdelse, fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhand- ling med landsarbejdsnævnet.«

17. I § 79, stk. 1, og § 81, stk. 1, nr. 3, æn- dres »og kapitel 11 a« til: », kapitel 11 a og kapitel 11 b,«.

18. I § 85, stk. 1, udgår 3. pkt.

19. I § 85, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Arbejdsgiveren kan ikke fratække renter af bidraget ved opgørelsen af den skatteplig- tige indkomst.«

20. § 85 a ophæves.

21. § 97 a, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Arbejdsdirektøren kan dog for særlige grupper af deltagere i sådan beskæftigelse fastsætte andre vilkår efter forhandling med landsarbejdsnævnet.«

22. I § 98 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Arbejdsdirektøren kan se bort fra overskridelse af klagefristen i stk. 1-4, når der er særlig grund hertil.«

23. I § 99 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Ankenævnet og arbejdsministeren kan se bort fra overskridelse af klagefristen i henholdvis stk. 1 og stk. 2, når der er særlig grund hertil.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1981, jfr. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 9 og 20, træder i kraft da- gen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. § 1, nr. 4-6, 12-14, 16 og 17 træder i kraft den 1. april 1981. Reguleringen efter § 47, stk. 3, i lov om arbejdsformidling og ar- bejdsledsløshedsforsikring m.v., som ændret ved

denne lovs § 1, nr. 6, sker første gang den 1. april 1981.

§ 3

Medlemmer, der har indmeldt sig i en anerkendt arbejdsløshedskasse for lønmodtagere inden den 21. oktober 1980, har uanset bestemmelsen i § 1, nr. 9, ret til dagpenge efter 6 måneders medlemskab.

Stk. 2. Ændringen i § 1, nr. 11, gælder ikke for medlemmer, der har indmeldt sig i arbejdsløshedskassen før bestemmelsens ikrafttræden.

§ 4

Med ikrafttrædelsen af § 1, nr. 2, bortfalder den statslige refusion af arbejdsformidlingens udgifter i 1980.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3233, 3605 og 4473; tillæg A, sp. 2369; tillæg B, sp. 673; tillæg C, sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 373 af 15. august 1980.

Ved lovforslaget videreføres den indsats mod utilsigtet anvendelse af arbejdsløshedsdagpengene, som blev indledt i forbindelse med ændringen af arbejdsløshedsloven i foråret 1979, og som siden er fulgt op gennem en række forskellige foranstaltninger. Der indgår endvidere et forslag til smidiggørelse af arbejdsformidlingen.

Lovforslaget indfrier desuden regeringens forpligtelse til i dette folketingsår at fremsætte forslag om ændret regulering af dagpengenes maksimumsats, jfr. lovændringen i februar 1980 om en midlertidig ændring af reguleringerne.

Forslaget indgår endvidere i de besparelser inden for det offentlige område, som regeringen bl. a. i forbindelse med det politiske forlig i maj 1980 har tilkendegivet at ville gennemføre.

Endelig forfølges med lovforslaget et formål, som i den senere tid har vist sig at være af særdeles stor betydning. De ændringer, som er gennemført inden for forsikringen i de senere år, har været meget krævende i administrativ henseende både for arbejdsløshedskasserne og for det offentlige. Dette har sammen med det øgede arbejde, som følger af selve stigningen i antallet af personer, der kommer i kontakt med arbejdsløshedsforsikringen, medført et stort behov for at lette administrationen af forsikringen. Regeringen har søgt at imødekomme dette behov dels ved at udforme de nye ændringer så administrativt enkelt som muligt dels ved at foreslå visse forenklinger af det eksisterende system.

De enkelte ændringer, som nævnes nedenfor, er udarbejdet på grundlag af disse forudsætninger. I forarbejdet er desuden indgået drøftelser med arbejdsmarkedets parter.

Lovforslaget indeholder, udover enkelte teknisk/administrative ændringer, følgende elementer:

1. Dagpengeretten indtræder for alle medlemmer efter 1 års medlemskab af en arbejdsløshedskasse.

Forslaget ændrer betingelserne for lønmodtageres ret til dagpenge, idet lønmodtagere efter gældende lov får ret til dagpenge efter 6 måneders medlemskab. Forslaget øger kravet om tilknytning til arbejdsmarkedet som betingelse for ret til dagpenge og ligger hermed i forlængelse af lovændringen i foråret 1979. Overgangsordningen sikrer, at ingen af de nuværende medlemmer vil fortabe dagpengeretten. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9.

2. Nyuddannedes dagpengeret indtræder efter 1 måneders medlemskab af kassen.

Nyuddannede har efter gældende lov ret til dagpenge straks ved optagelsen i kassen, hvis de ansøger om optagelse inden 2 uger efter uddannelsens afslutning. Forslaget vil forhindre visse tilfælde af utilsigtet anvendelse af arbejdsløshedsdagpenge. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11.

3. Arbejdsformidlingen får i videre omfang end hidtil mulighed for at anvise ledige til andre fagområder, end de hidtil har tilhørt. Der skal dog være tale om »et passende arbejde«, jfr. lovens § 63, stk. 1, nr. 1. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15.

4. Der indføres en feriedagpengeordning.

Der er i de senere år ved flere forskellige ordninger skabt mulighed for, at medlemmer af arbejdsløshedskasser kan holde ferie med dagpenge, hvis de ikke har optjent ferie. Senest blev der ved lovændringen i foråret 1979 givet mulighed for, at medlemmer, der i optjeningsåret var kommet i arbejde efter ledighed eller sygdom, kunne afholde ferie.

Det forhold, at der er flere forskellige ordninger inden for området, har imidlertid medført meget udviklede regler, som dels har gjort det vanskeligt for medlemmerne at overskue mulighederne, dels har givet kasserne en meget stor administration.

For at lette kassernes administration foreslås derfor en ny ordning, der giver dagpengeberettigede medlemmer ret til at få udbetalt feriedagpenge i den periode, hvor de efter ferieloven har ret til at holde ferie, men hvortil de ikke har optjent feriegodtgørelse eller løn under ferie. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12-14, 16 og 17.

5. Reglen om arbejdsgiverbetaling i forbindelse med ledighed omkring visse helligdage ophæves.

Reglen om arbejdsgiverbetaling, som findes i lovens § 85 a, blev indført ved lovændringen i foråret 1979 som et led i bestræbelserne for at undgå utilsigtet anvendelse af forsikringen. Erfaringerne viser, at reglen har modvirket helligdagsslukninger og dermed har virket efter sin hensigt.

Man har imidlertid måttet konstatere, at opnåelsen af dette resultat har kostet en uforholdsmæssig høj pris for arbejdsløshedskasserne og arbejdsdirektoratet. Administrationen af ordningen har ved siden af de andre nyordninger vist sig at være en uacceptabel belastning.

Regeringen tillægger fortsat formålet med reglen meget stor betydning som et led i bekæmpelsen af utilsigtet anvendelse af forsikringen, men har på baggrund af erfaringerne fundet det rigtigst nu at ophæve denne administrativt meget belastende regel og arbejde videre på at opfylde formålet gennem mere enkle regler. Regeringen finder en ophævelse af reglen nu mulig, fordi regeringen har fået et positivt tilsagn fra arbejdsmarkedets parter om, at man vil medvirke til, at hjemsendelser omkring søgnehelligdagene bliver undgået. Det skal i denne forbindelse nævnes, at den udvidede ferieret fremover vil give arbejdsgiverne større mulighed for at placere ferie omkring helligdagene.

Regeringen vil følge resultaterne af parternes bestræbelser på selv at løse problemet og vil derfor anmode arbejdsdirektøren om at registrere, i hvilket omfang arbejdsløshedskassemedlemmer bliver sendt hjem og går på dagpenge omkring de kommende søgnehelligdage. Så snart arbejdsdirektørens erfaringer foreligger, anmodes Landsarbejdsnævnet om at vurdere problemets fremtidige omfang og behovet for gennem lovgivning at hindre en eventuel fortsat utilsigtet anvendelse af arbejdsløshedsforsikringen. Landsarbejdsnævnet afgiver på baggrund heraf en indstilling til arbejdsministeren i god tid inden næste folketingssamling. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20.

6. Der fastsættes en ny reguleringsordning for dagpengenes højeste beløb med virkning fra 1. april 1981.

Forslaget tilsigter samtidighed i udviklingen mellem lønningerne og dagpengene ved at dyrtidsregulere dagpengenes beregningsgrundlag samtidig med store dele af arbejdsmarkedets lønninger 1. april og 1. oktober.

Endvidere vil forslaget gennem en årlig automatisk justering pr. 1. oktober sikre en parallel udvikling mellem de maksimale dagpenges størrelse og lønudviklingen på arbejdsmarkedet.

Forslaget til den nye reguleringsordning for de maksimale dagpenge er udarbejdet på baggrund af den nugældende dyrtidsreguleringsordning på arbejdsmarkedet. Det er en forudsætning for regeringen, at reguleringsordningen for de maksimale dagpenge vil blive taget op til revision; hvis ordningens forudsætninger ændres ved overenskomstforhandlinger på arbejdsmarkedet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4-6.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget om ændring af § 11 indebærer en forenkling af afregningssystemet mellem stat og amtskommuner m.fl., men ændrer ikke fordelingen af udgifter mellem staten og amtskommunerne m.fl. Det fremsættes efter anmodning fra amtsrådsforeningen og med tilslutning fra indenrigsministeriet og finansministeriet.

Forslaget om at forhøje kravet om medlemsanciennitet som betingelse for ret til dagpenge fra 6 måneder til 1 år, forslaget om at ændre tidspunktet for nyuddannedes ret til dagpenge og forslaget om smidiggørelse af arbejdsformidlingen forventes at give besparelser på dagpengeudgifterne af størrelsesordenen 705 mill. kr. årligt, i 1981 dog ca. 405 mill. kr.

Forslaget om indførelse af en feriedagpengeordning skønnes at ville medføre en merudgift af størrelsesordenen 25 mill. kr. årligt.

Forslaget i § 1, nr. 18, om at fordele arbejdsgiverens indbetalinger i A-skat og bidrag forholdsmæssigt medfører, at der i kildeskattesystemets opkrævnings- og konteringsrutiner må foretages forskellige udvidelser. Samtidig vil datamængden gradvist blive forøget væsentligt. Under hensyn hertil kan statsskattedirektoratets løbende EDB-udgifter til den ny opkrævningsordning anslås til 800.000 kr. i 1981, 1,2 mill. kr. i 1982 og 1,5 mill. kr. i 1983 og følgende finansår. Merudgifterne til udvikling af systemet beløber sig til ca. 300.000 kr.

Merudgiften ved at ophæve reglerne om arbejdsgiverbetaling for visse helligdagsslukninger skønnes at beløbe sig til ca. 25 mill. kr. årligt.

De øvrige ændringer forventes ikke at have økonomiske konsekvenser.

Lovforslaget antages ikke at få administrative konsekvenser.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter de hidtidige refusionsregler blev arbejdsformidlingens udgifter først optaget på finansloven året efter afholdelsen.

For at sikre indseende med udgifterne i det år, hvori de afholdtes, blev det fastsat, at de skulle godkendes af arbejdsministeren forinden afholdelsen. I praksis er denne godkendelse hidtil sket efter forelæggelse for finansministeriet, budgetdepartementet, der bl.a. påså, om budgettet svarede til budgetoverslagstallet i det følgende år, hvor udgifterne skulle optages på finansloven.

Med ændringen til løbende afregning i finansåret og dermed optagelse af arbejdsformidlingens budget for det kommende år direkte på finanslovsforslaget ændres den hidtidige godkendelsesprocedure til en foreløbig godkendelsesprocedure, da den endelige godkendelse først kan ske med finanslovens vedtagelse.

Til nr. 2 og 3

Efter den nuværende finansieringsordning afholder amtskommunerne, Københavns og Frederiksberg kommuner løbende arbejdsformidlingens udgifter. Statens udbetaling af refusionen til de nævnte kommuner sker i året efter udgifternes afholdelse.

Efter forslaget afholdes de løbende udgifter til arbejdsformidlingskontorerne fremover af staten, der månedsvis hos de nævnte kommuner opkræver den kommunale andel af udgifterne.

Til nr. 4-6

Det foreslås, at det pr. 1. september 1980 gældende beregningsgrundlag for de maksimale dagpenge (eksklusive dyrtidsreguleringen pr. 1. september 1980) på 1.767 kr. skal være udgangspunktet i den fremtidige reguleringsordning.

Beregningsgrundlaget vil ifølge forslaget blive dyrtidsreguleret samtidig med lønningerne på store dele af arbejdsmarkedet den 1. april og 1. oktober med et beløb, der svarer til den dyrtidsregulering, som lønmodtagerne får. Det følger af forslaget, at den pr. 1. september 1980 foretagne dyrtidsregule-

ring bliver taget med over i den nye reguleringsordning.

Der vil endvidere 1 gang om året den 1. oktober blive foretaget en automatisk justering af det beregningsgrundlag, der er udgangspunkt for ordningen. Justeringen sker på baggrund af Dansk Arbejdsgiverforenings timelønsstatistik for arbejderne inden for håndværk og industri i hele landet. Justeringen sikrer, at der er en procentvis parallel udvikling mellem lønningerne (eksklusive dyrtidstillæg) efter januar kvartal 1980 og reguleringsordningens beregningsgrundlag (eksklusive dyrtidsreguleringer). Når lønningerne i januar kvartal 1980 er udgangspunktet for justeringerne af beregningsgrundlaget, skyldes det, at man ved den midlertidige reguleringsordning har reguleret dagpengene for den lønudvikling, der er sket på det private arbejdsmarked efter juli kvartal 1979 frem til og med januar kvartal 1980. Den 1. september 1980 blev dagpengene nemlig reguleret med et beløb, der svarer nogenlunde til, hvad de offentligt ansatte fik i taktregulering pr. 1. oktober 1980 på baggrund af lønudviklingen på det private arbejdsmarked efter juli kvartal 1979 frem til og med januar kvartal 1980.

Ved ændring af reguleringstidspunktet fra 1. marts og 1. september til henholdsvis 1. april og 1. oktober opnås, at dagpengene kan reguleres på et grundlag, der er 1 kvartal nærmere regulerings-tidspunktet end hidtil.

Til nr. 7 og 8

Det foreslås, som konsekvens af de foreslåede reguleringsterminer for den maksimale dagpengesats, at såvel reguleringen af dagpengesatserne, der ligger under den maksimale dagpengesats, som reguleringen af den specielle dagpengesats for nyuddannede sker den 1. april og den 1. oktober. Hermed vil alle dagpengesatser inden for arbejdsløshedsforsikringen blive reguleret samtidig, hvilket vil medføre en klar forenkling for arbejdsløshedskasserne, der herefter kun skal arbejde med to reguleringer om året.

Ved ændringen opnås tillige, at regulerings-tidspunktet for arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge bliver det samme.

Til nr. 9 og 10

Det foreslås, at ret til dagpenge for alle medlemmer betinges af 1 års medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse.

Forslaget medfører således, at der stilles samme krav om medlemsanciennitet til medlemmer af kasser for henholdsvis lønmodtagere og selvstæn-

dige erhvervsdrivende som betingelse for ret til dagpenge.

Ved forlængelsen af ventetiden er der ikke behov for de administrativt fastsatte regler om dagpengeret for lønmodtagere, der har opsigelsesvarsel på 6 måneder og derover. Bemyndigelsen til at fastsætte disse særregler foreslås derfor samtidig ophævet.

Forlængelsen af ventetiden vil alene berøre nye medlemmer, der har indmeldt sig i en arbejdsløshedskasse for lønmodtagere efter lovforslagets fremsættelse, jfr. § 3, stk. 1.

Til nr. 11

Ændringen vil alene omfatte medlemmer, der indmelder sig i en arbejdsløshedskasse efter bestemmelsens ikrafttræden, jfr. § 3, stk. 2. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.

Til nr. 12-14 og 16

Efter forslaget indføres der et nyt begreb i arbejdsløshedsloven, »feriedagpenge«. Feriedagpengesystemet vil omfatte medlemmer, der er i et arbejdsforhold som lønmodtagere, og alle ledige medlemmer, herunder også ledige medlemmer af arbejdshedskasser for selvstændige erhvervsdrivende.

Forslagets sigte er at indføre *een* form for feriedagpenge til erstatning for det nuværende system, hvor man arbejder med to forskellige former for ferie med dagpenge, en for medlemmer i arbejde, jfr. § 57, stk. 1, og en for ledige medlemmer, jfr. § 57, stk. 4.

Feriedagpengeordningens regler og administration bliver hermed gennemgribende forenklet.

Det foreslås, at ethvert medlem, der opfylder de almindelige betingelser for ret til dagpenge og er i et arbejdsforhold som lønmodtager eller er ledigt, skal have ret til feriedagpenge i det omfang, medlemmet ikke har optjent fuld ferieret med løn eller feriegodtgørelse.

Et medlem skal ikke i en ferieperiode med feriedagpenge være tilmeldt arbejdsformidlingen som arbejdssøgende, uanset om ferien bliver afholdt i forbindelse med en arbejdsperiode eller ledighedsperiode. Derimod skal medlemmet følge de almindelige regler i ferieloven med hensyn til afholdelse af ferien, herunder arbejdsgiverens ret til at fastsætte, hvornår ferien skal holdes.

Det foreslås, at et medlem, hvis dagpengeret på grund af ventetid ved indmeldelse eller 26-ugersreglen først indtræder efter ferieperiodens udløb den 30. september, kun kan få 12 dages ferie med feriedagpenge i det indeværende ferieår. Reglen vil

forhindre, at et medlem umiddelbart efter dagpengerettens indtræden uden for ferieperioden kan kræve mere end 2 - i visse tilfælde helt op til 5 - ugers ferie med feriedagpenge, hvilket ville virke åbenbart urimeligt.

Endvidere vil den nugældende administrative regel om, at nyuddannede, der får dagpengeret i perioden fra 1. januar til det nye ferieårs begyndelse i samme kalenderår, ikke kan få feriedagpenge før dette nye ferieårs begyndelse, blive videreført med forslaget til § 75 h, stk. 3.

Medlemmer, der er i arbejde, vil efter forslaget få en udvidet ret til feriedagpenge, da de nugældende regler kun giver disse medlemmer mulighed for at holde individuel ferie med dagpenge på baggrund af ledigheds- og sygeperioder med dagpenge i optjeningsåret. Det vil blandt andet betyde, at medlemmer, der var under uddannelse (herunder på faglige kurser) i optjeningsåret, kan få dagpenge under individuel ferie i et arbejdsforhold i ferieåret.

Et ledigt medlem vil få mulighed for selv at bestemme tidspunktet for ferie.

Arbejdsdirektøren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om feriedagpenge efter forhandling med landsarbejdsnævnet.

Regeringen vil finde det rimeligt, at der med hensyn til den lediges ret til selv at bestemme ferietidspunktet fastsættes regler om, at det som hovedregel er en betingelse for at få ferie med feriedagpenge, at det ledige medlem inden den 1. maj skal orientere arbejdsformidlingen om tidspunktet for feriens afholdelse. Er medlemmet ikke ledigt den 1. maj, men bliver det efter denne dato, skal arbejdsformidlingen inden 14 dage efter ledighedsindtræden orienteres om, hvornår medlemmet ønsker at holde ferie. Et medlem bør endvidere kun kunne holde 4 ugers ferie før 24. december.

Regeringen forventer endvidere, at der for at forenklesystemet mest muligt bliver fastsat regler om, at den for medlemmet sidst anvendte dagpengesats ved ledighed bliver benyttet som feriedagpengesats. Hvis medlemmet ikke har fået udbetalt arbejdsløshedsdagpenge inden for de seneste 2 år før feriens begyndelse, udbetales feriedagpengene med satsen for nyuddannede.

Selvom »feriedagpenge« er et nyt begreb i arbejdsløshedsloven og der til feriedagpengesystemet er knyttet specielle regler, der er forskellige fra de almindelige dagpengeregler, vil feriedagpenge dog være omfattet af begrebet »dagpenge«, når dette er nævnt i loven i forbindelse med administrationen af selve forsikringsystemet, som f. eks. i ankereglerne.

Til nr. 15

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.

Til nr. 16

Der henvises til bemærkningerne til nr. 12-14.

Til nr. 17

Ændringerne er en følge af forslaget under nr. 16 om indførelse af feriedagpenge.

Til nr. 18

I forbindelse med udviklingen af det nye opkrævningssystem for arbejdsgiverbidraget, som blev gennemført ved lov nr. 217 af 30. maj 1980 til ikrafttræden den 1. januar 1981, har det vist sig nødvendigt af hensyn til eventuelle inddrivelsessager, at ændre på fordelingen af arbejdsgivernes indbetalinger til henholdsvis A-skat og bidrag. Ifølge den gældende bestemmelse skal bidraget ved alle indbetalinger, hvor bidraget betales sammen med A-skat, dækkes først. Det foreslås, at denne regel ophæves. Arbejdsgivernes indbetalinger vil herefter forholdsmæssigt dække A-skat og bidrag til henholdsvis invalidepension og arbejdsløshedsforsikringen. Det vil herved blive muligt i inddrivelsessager at foretage en specifikation af den pågældende fordring og at fordele de samlede moranter til forhold til restancerne.

Til nr. 19

Efter anmodning fra ministeriet for skatter og afgifter foreslås det, at arbejdsgiveren ikke kan fratække renter af bidraget til arbejdsløshedsforsikringen ved opgørelsen af den skatepligtige indkomst.

Forslaget medfører, at renter af A-skat og renter af bidrag skattemæssigt behandles ens.

Til nr. 20

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 5.

Til nr. 21

Hjemmelen i § 97a, stk. 3, 2. pkt., til, at arbejdsdirektøren kan godkende særlige lokale aftaler om løn- og arbejdsvilkår ved beskæftigelsesarbejder o. lign., har ikke været benyttet og foreslås erstattet med en mere generel bestemmelse om, at arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet kan fastsætte særlige regler om løn- og arbejdsvilkår for bestemte grupper af deltagere. Der er hermed f. eks. skabt mulighed for, at der på et

senere tidspunkt kan skabes en harmonisering af reglerne for støtte m. v. til personer, der deltager i forskellige aktiviteter med et uddannelsesmæssigt eller beskæftigelsesmæssigt sigte, et område hvor der i dag er store forskelle mellem de forskellige aktiviteter. Disse forskelle er ikke altid rationelt begrundede og kan have en forvridende virkning på den enkeltes valg, og der er derfor bestræbelser i gang for at opnå en højere grad af sammenhæng i støttesystemerne.

Til nr. 22-23

Det foreslås efter henstilling fra folketingets ombudsmand, at det i loven tydeliggøres, at der er mulighed for, at en klage kan tages op til behandling, uanset at klagefristen på 4 uger er udløbet. Det er en forudsætning, at der er særlig grund til at se bort fra klagefristens overskridelse.

Til § 2

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. januar 1981, dog således at forslaget om ændring af medlemsancienniteten fra 6 måneder til 1 år og forslaget om at ophæve bestemmelsen om arbejdsgiverbetaling træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det foreslås, at den ny reguleringsordning for dagpengenes højeste beløb træder i kraft den 1. april 1981, hvor den første regulering efter den foreslåede reguleringsordning skal finde sted.

For i videst muligt omfang at følge reglerne i ferieloven foreslås det, at forslaget om en feriedagpengeordning træder i kraft den 1. april 1981.

Til § 3

Til stk. 1.

Overgangsbestemmelsen medfører, at medlemmer, der har indmeldt sig i en arbejdsløshedskasse for lønmodtagere før forslagets fremsættelse, bevarer retten til dagpenge efter 6 måneders medlemskab.

Til stk. 2

Overgangsbestemmelsen indsættes for at undgå, at nyuddannede, som ved lovens ikrafttræden modtager dagpenge, mister dagpengeretten.

Til § 4

For at undgå, at statens regnskab i overgangsåret belastes med 2 års refusion, er det aftalt med amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg kommuner, at refusionen for 1980 falder væk, og

at den likviditetsgevinst, amtskommunerne m. fl. opnår ved omlægningen, modregnes i de generelle tilskud til amtskommuner m. fl.

Forslaget indebærer, at refusionen til amtskommunerne m. fl. for 1980, optaget på forslag til finanslov for 1981 under § 28.02.01. Arbejdsformid-

ling. Tilskud med 195.499.500 kr. bortfalder.

I stedet for det bortfaldne refusionsbeløb kommer der til udbetaling et beløb på 209,6 mill. kr., svarende til statens andel af arbejdsformidlingens budgetterede udgifter for 1981.

Ændringerne vil blive søgt optaget på forslag til lov om tillægsbevilling for 1981.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. I § 11, stk. 1, indsættes efter 3. pkt.:

»Den endelige fordeling af bevillingerne på de enkelte arbejdsformidlingskontorer sker i overensstemmelse med de på den vedtagne finanslov optagne bevillinger.«

2. § 11, stk. 2 og 3, affattes således:

»Stk. 2. Udgifterne til oprettelse og drift af arbejdsformidlingskontorerne fordeles med 3/4 til staten og uden for Københavnsområdet med 1/4 til den amtskommune, hvori kontoret er beliggende. I Københavnsområdet fordeles den kommunale andel på 1/4 mellem Københavns amtskommune, Københavns og Frederiksberg kommuner efter de folketal, der foreligger oplyst ved begyndelsen af det finansår, hvor udgifterne afholdes.

Stk. 3. De løbende udgifter til arbejdsformidlingskontorerne oprettelse og drift afholdes af staten. Den i stk. 2 nævnte kommunale andel opkræves månedsvi på grundlag af det senest udarbejdede månedsregnskab. Endelig afregning finder sted i forbindelse med den regnskabsmæssige årsafslutning.«

3. § 11, stk. 4 og 5, ophæves.

§ 11. Arbejdsmarkedsnævnet udarbejder forud for hvert finansår forslag til budget for arbejdsformidlingen inden for området. Dette indsendes – ledsaget af arbejdsmarkedsnævnsekretærens eventuelle bemærkninger – til landsarbejdsnævnet, der forelægger et samlet budgetforslag for arbejdsministeren, ledsaget af arbejdsdirektørens eventuelle bemærkninger. Efter ministerens godkendelse heraf meddeler landsarbejdsnævnet, efter nærmere derom af arbejdsministeren fastsatte retningslinier, godkendelse af de enkelte kontors budgetter.

Stk. 2. Staten afholder ¾ af udgifterne ved oprettelse og drift af arbejdsformidlingskon-

torerne. Resten af udgifterne afholdes uden for Københavnsområdet af vedkommende amtsråd og for Københavnsområdets vedkommende af Københavns amtsråd og Københavns og Frederiksberg kommuner.

Stk. 3. Statens andel af udgifterne beregnes og udbetales efter regnskabsårets udløb på grundlag af et regnskab, der aflægges af sekretæren for arbejdsmarkedsnævnet efter arbejdsministerens nærmere bestemmelse og godkendes af arbejdsmarkedsnævnet. Med finansministerens samtykke kan der ydes forskud på statsandelen.

Stk. 4. Udgifterne ved oprettelse og drift af arbejdsformidlingskontorerne uden for Københavnsområdet bæres forskudsvis af den amtskommune, hvori kontoret er beliggende.

Stk. 5. Udgiften ved oprettelse og drift af arbejdsformidlingen i Københavnsområdet bæres forskudsvis af Københavns kommune. Udgifterne fordeles månedligt på Københavns amtskommune og Københavns og Frederiksberg kommuner efter de folketal, der foreligger oplyst ved arbejdsformidlingens senest aflagte regnskab. Når statsandelen ifølge stk. 3 er indgået, afregner Københavns kommune den del heraf, der efter samme forholdstal tilkommer henholdsvis Københavns amtskommune og Frederiksberg kommune, med disse. Er forskud på statsandelen ydet, forholdes tilsvarende.

4. I § 46, stk. 2, 1. pkt., ændres »1. januar og 1. juli« til: »1. april og 1. oktober«.

5. § 46, stk. 2., 2. pkt., ophæves.

§ 46. Dagpenge ydes for indtil 6 dage om ugen efter reglerne i kapitel 10. Beregning af dagpengene sker for en uge ad gangen. Udbetaling sker ugevis bagud, medmindre andet fastsættes i vedtægten.

Stk. 2. Dagpengenes størrelse fastsættes af kassen for et halvt år ad gangen med virk-

ning fra 1. januar og 1. juli. Regulering i medfør af § 47, stk. 3, kan dog ske med virkning fra den 1. september 1980. Beløbet skal være ens for alle medlemmer, jfr. dog kapitel 11. Omfatter kassen grupper af medlemmer med forskellige indtægtsforhold, kan der dog fastsættes et beløb for hver gruppe. Dagpenge skal fastsættes til hele kronebeløb.

6. § 47 affattes således:

»§ 47. Dagpengene kan højst fastsættes til et beløb, der for en uge svarer til 90 pct. af beregningsgrundlaget, jfr. stk. 2-4. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 2. Beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb udgør 1.767 kr. om ugen.

Stk. 3. Den 1. april og 1. oktober pristalsreguleres beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb på grundlag af reguleringspristallet for henholdsvis nærmest forudgående januar måned og juli måned. Reguleringen sker for hver fulde 3 points udsving ud over 100, for de første 3 point med 24 kr. om ugen og derefter med 36 kr. om ugen.

Stk. 4. Beregningsgrundlaget efter stk. 2 reguleres tillige procentvis hver 1. oktober på grundlag af forskellen i procent med to decimaler mellem den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste for arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i det nærmeste forudgående januar kvartal og timefortjenesten i januar kvartal 1980. I timefortjenesten medtages hverken dyrtidstillæg, der er givet efter januar kvartal 1980, eller andre tillæg.«

§ 47. Dagpengene kan højst fastsættes til et beløb, der for en uge svarer til 90 pct. af ugeløn ved fuld, sædvanlig arbejdstid med den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i nærmest forudgående januar kvartal ved fastsættelsen pr. 1. januar og nærmest forudgående juli kvartal ved fastsættelsen pr. 1. juli. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 2. I tiden efter 1. januar 1980 kan dagpengene højst udgøre et beløb, der svarer til det beløb, der er fastsat efter stk. 1 pr. 1. januar 1980, jfr. dog stk. 3.

Stk. 3. Den 1. september 1980 dyrtidsreguleres beregningsgrundlaget for dagpengenes højeste beløb, jfr. stk. 1 og 2, på grundlag af reguleringspristallet for juli 1980. Reguleringen sker for hver fulde 3 points udsving ud

over 100, for de første 3 points med 24 kr. om ugen og derefter med 36 kr. om ugen. Beregningsgrundlaget forhøjes tillige den 1. september 1980 med 24 kr. om ugen.

Stk. 4. Forslag til ændrede regler om regulering af dagpengenes højeste beløb fra 1. marts 1981 fremsættes for folketinget i folketingsåret 1980-81.

7. I § 51, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Ændringer i kraft af pristalsreguleringen får virkning for dagpengene fra den 1. april eller 1. oktober, der følger efter ændringerne af fagets arbejdsfortjeneste.«

8. I § 51, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Ændringer af den mindste arbejdsfortjeneste får virkning for dagpengene fra den 1. april eller 1. oktober, der følger efter ændringerne.«

§ 51. Dagpenge kan til det enkelte medlem højst udbetales med et beløb, der udgør $\frac{1}{10}$ af summen af medlemmets hidtidige arbejdsfortjeneste og beløb, hvormed arbejdsfortjenesten inden for vedkommende fag senere er ændret i kraft af pristalsreguleringen. Arbejdsfortjenester fra før 1. marts 1980, der ligger til grund for beregning af dagpenge efter denne dato, forhøjes imidlertid med 1,20 kr. for medlemmer over 18 år og 0,60 kr. for medlemmer under 18 år for hver arbejdstime, idet arbejdsfortjenesten inkl. pristalsreguleringer fra før 1. marts 1980 dog ikke herved kan forhøjes til mere end en gennemsnitlig timefortjeneste på 35,75 kr. Arbejdsdirektøren fastsætter regler om fremgangsmåden ved beregning af arbejdsfortjenesten.

Stk. 2. Til et medlem, der opnår dagpengerefter § 54, og som ikke forud for ledigheden har haft uafbrudt beskæftigelse i mindst 13 uger, udbetales dagpenge med et beløb, der udgør $\frac{1}{10}$ af den mellem arbejdsmarkedets hovedorganisationer aftalte mindste arbejdsfortjeneste inden for normal lønsområdet.

Stk. 3. Til en person, der er optaget som medlem under aftjening af værnepligt, udbetales dagpenge efter stk. 2. Til en person, der er optaget som medlem forinden aftjening af værnepligt, udbetales dagpenge efter stk. 1, dog således at dagpengene mindst udgør det beløb, som følger af stk. 2.

Stk. 4. Modtager et medlem i anledning af ledighed ydelser, som ikke er omfattet af denne lov, skal dagpengene nedsættes, således at den samlede daglige pengehjælp, med-

lemmet modtager, ikke overstiger det beløb, der kan udbetales efter stk. 1, 2 eller 3.

Stk. 5. Et medlem, der ved optagelsen har eller senere erhverver ret til ydelse af den art, som er nævnt i stk. 4, skal straks underrette kassens ledelse herom.

Stk. 6. Dagpenge efter stk. 1-4 afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

9. § 53, stk. 1, affattes således:

»Ret til dagpenge opnås efter 1 års medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse.«

10. § 53, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

§ 53. Ret til dagpenge opnås efter 6 måneders medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse for lønmodtagere. Arbejdsministeren kan dog fastsætte særregler for lønmodtagere, der har opsigelsesvarsel på 6 måneder og derover.

Stk. 2. Ret til dagpenge opnås efter 1 års medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse for selvstændige erhvervsdrivende.

Stk. 3. Ret til dagpenge ophører ved udgangen af den måned, hvori medlemmet fylder 67 år.

11. I § 54 ændres »umiddelbart« til: »1 måned.«

§ 54. Den, der som lærling har været afskåret fra medlemskab i henhold til § 41, stk. 4, eller den, som har gennemført en erhvervs-mæssig uddannelse af den i § 41, stk. 1, nr. 3, nævnte art, opnår ret til dagpenge umiddelbart efter optagelse som medlem, såfremt begæring om optagelse som medlem af kassen fremsættes inden 2 uger efter læretidens eller den erhvervs-mæssige uddannelses afslutning.

12. I § 57, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »som er ledigt«: , jfr. dog kapitel 11 b.«.

13. § 57, stk. 1, 2. og 3. pkt., ophæves.

14. I § 57, stk. 4, 2. pkt., udgår: »- bortset fra ferie -«.

§ 57. Dagpenge kan kun udbetales til et medlem, som er ledigt. Dog kan et medlem, der ikke er ledigt, men holder ferie, få udbetalt dagpenge på grundlag af ledigheds-

sygdomsperioder, hvori der er udbetalt dagpenge, men ikke optjent ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn. Arbejdsdirektøren fastsætter nærmere regler herom efter forhandling med landsarbejdsnævnet.

Stk. 2. Et medlem, der anmelder krav for tab af løn m.v. over for Lønmodtagernes Garantifond, har ret til dagpenge som lån imod overdragelse af kravet til arbejdsløsheds-kassen til sikkerhed. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. En selvstændig erhvervsdrivende anses for ledig, når hans personlige arbejde i virksomheden er ophørt mere end midlertidigt.

Stk. 4. Et medlem, som vil begære dagpenge udbetalt, skal ved ledighedens indtræden hanvende sig til arbejdsformidlingen for at søge arbejde. I ledighedsperioden - bortset fra ferie - skal medlemmet opretholde kontakt med arbejdsformidlingen.

Stk. 5. Nærmere regler om medlemmets kontakt med arbejdsformidlingen, herunder regler om personligt fremmøde, fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet. For et fag eller en del af et fag kan der i ganske særlige tilfælde fastsættes regler, hvorefter kontakten foregår andetsteds end hos arbejdsformidlingen.

15. I § 63, stk. 3, 1. pkt., udgår:

»når der på det sted, hvor arbejdet skal udføres, er behov for overførsel af arbejdskraft fra andre fagområder.«

§ 63. Dagpenge må ikke udbetales til et medlem,

1. som uden fyldestgørende grund vægrer sig ved at overtage et passende arbejde, der anvises ham af arbejdsformidlingen, jfr. § 20, stk. 1, og for hvilket lønnen ikke er lavere end den, som efter overenskomst mellem arbejdsgivere og lønmodtagere gælder for tilsvarende arbejde, eller
2. som uden fyldestgørende grund forlader sit arbejde, eller hvis ledighed skyldes utilbørlig adfærd på arbejdspladsen.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, kan et medlem, som inden for de sidste 2 år har haft beskæftigelse i mindst 1½ år, og som forud for ledigheden har haft beskæftigelse i samme ansættelsesforhold i mindst ½ år, inden for den første måned efter ledighedens indtræden vægre sig ved at overtage arbejde, der anvises ham af arbejdsformidlingen, når det anviste arbejde i henseende til løn- og

arbejdsvilkår ikke svarer til medlemmets hidtidige beskæftigelse.

Stk. 3. Et medlem kan ikke med rette, jfr. stk. 1, nr. 1, vægre sig ved at overtage arbejde, som ligger uden for hidtidigt fagområde, når der på det sted, hvor arbejdet skal udføres, er behov for overførsel af arbejdskraft fra andre fagområder, når medlemmet har evner og kræfter til at udføre arbejdet, og når muligheden for at vende tilbage til det hidtidige fagområde ikke forringes væsentligt. Dette sidste gælder dog kun i tilfælde, hvor medlemmets tilknytning til det hidtidige fagområde påviseligt er således bevaret, at det er rimeligt at tage hensyn hertil.

Stk. 4. For et medlem af en kasse, som i henhold til kapitel 6 har tilladelse til at foretage arbejdsanvisning, finder reglerne i stk. 1-3 og 5 tilsvarende anvendelse, når kassen anviser medlemmet arbejde.

Stk. 5. Arbejdsdirektøren fastsætter efter forhandling med landsarbejdsnævnet de nærmere regler for anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 samt om de sanktioner over for medlemmerne, som følger af stk. 1 og 3.

16. Efter kapitel 11 a indsættes:

»Kapitel 11 b. Feriedagpenge.

§ 75 h. Et medlem, der ikke har optjent fuld ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn, kan ved afholdelse af ferie få udbetalt feriedagpenge i det resterende antal feriedage, hvis medlemmet enten er i et arbejdsforhold som lønmodtager eller er ledigt. Det er en betingelse for udbetaling af feriedagpenge, at medlemmet ville have dagpengeret i tilfælde af ledighed i de pågældende dage.

Stk. 2. Et medlem, hvis dagpengeret først indtræder efter ferieperiodens udløb den 30. september, kan dog højst få 12 dages ferie med feriedagpenge i det pågældende ferieår.

Stk. 3. Et medlem, der får ret til dagpenge efter § 54 i perioden fra 1. januar til ferieårets begyndelse, har ikke ret til feriedagpenge i det ferieår, hvor dagpengeretten opnås.

Stk. 4. Nærmere regler om feriedagpenge, herunder om beregningen af feriedagpengene og lediges underretning til arbejdsformidlingen om tidspunktet for feriens afholdelse, fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet.«

17. I § 79, stk. 1, og § 81, stk. 1, nr. 3, ændres »og kapitel 11 a« til: », kapitel 11 a og kapitel 11 b,«.

§ 79. Staten yder hver kasse refusion af de udgifter, som kassen i det foregående regnskabsår har afholdt efter kapitel 9 og kapitel 11 a, jfr. dog §§ 38, 80, stk. 1, og 86, stk. 2.

Stk. 2. Til en kasse, som ikke råder over tilstrækkelige reserver til at afholde udgifterne til dagpenge m.v. for hele regnskabsåret, ydes der a conto-refusion ved arbejdsdirektørens foranstaltning.

Stk. 3. Efter hvert regnskabsårs udløb indbetaler kassen, eventuelt ved modregning i refusionen, de medlemsbidrag efter § 76, stk. 1, der i løbet af regnskabsåret er betalt af medlemmerne eller dækket af kassen efter § 77, stk. 2.

81. Hver kasse skal inden 15. marts tilsende arbejdsdirektøren:

1. revideret regnskab for det sidst forløbne regnskabsår,
2. beretning om kassens virksomhed i samme tidsrum samt
3. andre oplysninger, herunder eventuelt en fortegnelse over kassens medlemmer, som direktøren anser for nødvendige for beregningen af de udgifter, som kassen har afholdt efter kapitel 9 og kapitel 11 a, og af de medlemsbidrag, som kassen skal indbetale efter § 79, stk. 3.

Stk. 2. Efter at arbejdsdirektøren har gennemgået de fra kassen modtagne oplysninger, anviser han kassen refusion fra statskassen for det forløbne regnskabsår og opkræver de medlemsbidrag, der tilkommer statskassen for samme år.

Stk. 3. Kassens regnskabsår er kalenderåret, medmindre arbejdsministeren tillader afvigelse herfra.

18. I § 85, stk. 1, udgår 3. pkt.

19. I § 85, stk. 2, indsættes efter 1. pkt.:

»Arbejdsgiveren kan ikke fratække renter af bidraget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.«

§ 85. Arbejdsgiverbidraget opkræves af statsskattedirektoratet. Bidraget for en kalendermåned indbetales af arbejdsgiveren til statsskattedirektoratet i den efterfølgende måned inden for samme frister, som gælder for indbetaling af indeholdt kildeskat. Ved

alle indbetalinger, hvor bidraget betales sammen med indeholdt kildeskat, dækkes bidraget først.

Stk. 2 Indbetaler arbejdsgiveren ikke bidraget rettidigt, pålægger statsskattedirektoratet arbejdsgiveren at betale tilsvarende renter af bidraget, som pålægges arbejdsgiveren ved for sen indbetaling af indeholdt kildeskat.

Stk. 3. Efter regler fastsat af arbejdsministeren skal arbejdsgiveren over for statsskattedirektoratet redegøre for arbejdsgiverbidraget, herunder grundlaget for beregningen af bidraget. Det kan ved disse regler bestemmes, at statsskattedirektoratet, når redegørelse ikke er indgivet rettidigt, kan pålægge arbejdsgiveren at betale gebyr af bidraget. Gebyret beregnes sammen med og efter samme regler som det påkravsgebyr, der kan pålægges arbejdsgiveren ved ikke rettidig indgivelse af redegørelse om indeholdt kildeskat.

Stk. 4. Ikke indbetalte bidrag, renter og gebyrer inddrives efter samme regler, som gælder for inddrivelse af ikke indbetalt kildeskat.

Stk. 5. Regler om arbejdsgiverens regnskabsførelse vedrørende bidraget samt om bidragets beregning og indbetaling fastsættes af arbejdsministeren efter forhandling med ministeren for skatter og afgifter. Det kan ved disse regler bestemmes, at skattemyndighederne kan foretage en foreløbig, skønsmæssig ansættelse af bidraget, hvis kravet mod arbejdsgiveren på grund af dennes forhold ikke kan opgøres nøjagtigt.

Stk. 6. Regler om bidragets revision fastsættes af arbejdsministeren efter forhandling med ministeren for skatter og afgifter. Det kan ved disse regler bestemmes, at skattemyndighederne kan føre kontrol med, at arbejdsgiverne overholder de pligter, der påhviler dem i forbindelse med betaling af bidraget, og at skattemyndighederne kan kræve arbejdsgiverne oplysninger til dette brug efter reglerne herom i kildeskatteloven.

Stk. 7. Tvivlsspørgsmål om arbejdsgiverens pligt til at betale arbejdsgiverbidrag og om bidragets beregning afgøres af arbejdsdirektøren.

20. § 85 a ophæves.

§ 85 a. Ved ledighed, som opstår i forbindelse med jul, påske, Kristi himmelfartsdag, 1. maj og grundlovsdag, betaler arbejdsgiveren et beløb, som beregnes på grundlag af de dagpenge, som ledigheden har medført. Arbejdsgiverens forpligtelse indtræder kun, når den ansatte inden for nærmere fastsatte

tidsrum genoptager arbejdet i virksomheden, og kan ikke overstige betaling for 40 timers dagpenge for hver ansat.

Stk. 2. Arbejdsdirektøren fastsætter regler herom efter forhandling med landsarbejdsnævnet.

21. § 97 a, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Arbejdsdirektøren kan dog for særlige grupper af deltagere i sådan beskæftigelse fastsætte andre vilkår efter forhandling med landsarbejdsnævnet.«

§ 97 a. For at imødegå ledighed, som ikke kan afhjælpes ved arbejdsformidling eller ved omskoling, uddannelse eller revalidering efter den herom gældende lovgivning, kan der ydes statstilskud til beskæftigelse ved arbejde, som udføres af eller for statsinstitutioner, amtskommuner eller kommuner eller, hvor særlige forhold taler derfor, private institutioner eller private.

Stk. 2. Det påhviler arbejdsmarkedsnævne at tage initiativet til, at der i særlig ledighedsramte kommuner i samarbejde med arbejdsformidlingen udarbejdes planer for arbejde, som er egnet til iværksættelse med kort varsel i perioder med tyngende ledighed.

Stk. 3. Løn- og arbejdsvilkårene ved beskæftigelse som nævnt i stk. 1 skal være de sædvanlige vilkår ved tilsvarende arbejde. Arbejdsdirektøren kan dog i ganske særlige tilfælde efter indstilling fra vedkommende arbejdsmarkedsnævn godkende sådanne afvigelser, som der er opnået enighed om med de arbejdsgivere- og lønmodtagerorganisationer, som normalt slutter overenskomst om løn- og arbejdsvilkår for tilsvarende arbejde.

Stk. 4. Administrationen af bestemmelsen i stk. 1 varetages af arbejdsformidlingskontorerne med bistand af vedkommende arbejdsmarkedsnævn og under tilsyn af arbejdsdirektoratet med bistand af landsarbejdsnævnet. Afgørelse i sager om ydelse af statstilskud kan først træffes efter indhentet udtalelse fra arbejdsmarkedsnævnet. 6 medlemmer af arbejdsmarkedsnævnet kan forde enhver sag forelagt for arbejdsdirektøren, som træffer afgørelse efter forhandling med landsarbejdsnævnet.

Stk. 5. Arbejdsministeren fastsætter efter indstilling fra arbejdsdirektøren, som herom forhandler med landsarbejdsnævnet, de nærmere regler for gennemførelse af bestemmelserne i denne paragraf, samt hvilke midler der skal stilles til rådighed for de enkelte arbejdsformidlingskontorer til varetagelse af de i stk. 1 omhandlede opgaver.

Stk. 6. Arbejdsministeren kan bemyndige arbejdsdirektøren til at træffe særlige foranstaltninger til fremme af vinterbeskæftigelse.

22. I § 98 indsættes efter *stk. 5.* som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Arbejdsdirektøren kan se bort fra overskridelse af klagefristen i *stk. 1-4,* når der er særlig grund hertil.«

§ 98. Klage over et arbejdsformidlingskontors afgørelse efter §§ 13-19 kan af den, afgørelsen vedrører, inden 4 uger indbringes for arbejdsdirektøren.

Stk. 2. Klage over en kasses afgørelse om medlemsret, medlemsbidrag, dagpengeret, ret til efterløn og tilbagebetaling af dagpenge eller efterløn kan af den, afgørelsen vedrører, inden 4 uger indbringes for arbejdsdirektøren.

Stk. 3. Klage over et arbejdsformidlingskontors afgørelse efter § 68, *stk. 3,* kan af den, afgørelsen vedrører, eller af kassen inden 4 uger indbringes for arbejdsdirektøren.

Stk. 4. Klager over et arbejdsformidlingskontors afgørelser ved administrationen af § 97 a kan af den, afgørelsen vedrører, inden 4

uger indbringes for arbejdsdirektøren.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen er berettiget til for arbejdsdirektøren at forelægge spørgsmål om en persons ret til medlemskab og om et medlems ret til dagpenge efter §§ 61-64.

23. I § 99 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Ankenævnet og arbejdsministeren kan se bort fra overskridelse af klagefristen i henholdvis *stk. 1* og *stk. 2,* når der er særlig grund hertil.«

§ 99. Afgørelser, som er truffet af arbejdsdirektøren om de spørgsmål, som er nævnt i § 16, *stk. 3,* § 86, *stk. 2, 1. pkt.,* og § 98, *stk. 1-3,* kan inden 4 uger af vedkommende indbringes for ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen, jfr. § 100. Ankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Alle øvrige afgørelser, der træffes af arbejdsdirektøren i henhold til denne lov, kan inden 4 uger af vedkommende indbringes for arbejdsministeren, jfr. dog § 22, *stk. 2.*